



Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 2. Per quos gradus ad Sacerdotium perveniatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

ria in finem usque seculi permaneret, atque illius salutari virtus in remissionem eorum, qua à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, Sacerdotem secundum Ordinem Melchisedech se in aeternum constitutum declarans, Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini DEO Patri obtulit, ac sub earundem rerum Symbolis Apostolis, quos tunc Novi Testamenti Sacerdotes constituebat, ut sumerent, tradidit, eorumque in Sacerdotio successoribus, ut offerrent, praecepit per haec verba: Hoc facite in meam commemorationem, uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit.

III. Ex quibus verbis facile nunc patet origo Sacerdotii; cum enim Sacrificium in genere sit actio, per quam res corporea primum certis verbis & caeremoniis sacrat, & postea ritu debito, in finem congruentem DEO offertur, uti Azor ex S. Thoma describit; in specie verò Sacrificium Missae in consecratione, vel ut alii volunt, etiam in oblatione & sumptione consistat; clarè colligitur, Ministros quosdam institui debuisse, per quos ea actiones legitimè peragerentur, quos proinde rectè Sacerdotes, uti & ipsum eorum munus Sacerdotium appellamus, atque adeò rectè Sacerdotium à principali suo munere definiri, legitimam potestatem ad Sacrificium Missae offerendum; ad hunc quippe finem omnes reliqui Subordinati gradus & Ordines inferiores ordinantur, ut sequenti §. videbimus.

§. II.

Per quos gradus ad Sacerdotium
perveniat.

I. Quemadmodum DEUS in multis aliis casibus se Naturae, ejusque modo procedendi accommodare solet, ita id ipsam etiam in Sacerdotii institutione observare voluit; atque adeò sicut formae aliae, quo majorem in se perfectionem continent, tantò plures, perfectioresque dispositiones requirunt, ut vel ex modo & difficultate illam producendi ejusdem perfectio colligatur, ita cum, ut Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 2. loquitur, divina res sit tam sancti Sacerdotii Ministerium, consentaneum fuit, quò dignius &

majori cum veneratione exerceri posset, ut in Ecclesiæ ordinatissima dispositione plures, & diversi essent Ministrorum Ordines, qui Sacerdotio ex officio deservirent, ita distributi, ut, qui jam Clericali Tonsura insigniti essent, per minores ad majores ascenderent.

II. Primus ergo Gradus, per quem ad Sacerdotium ascenditur, *Tonsura prima* vocatur, per quam à Mundo & Sæcularibus rebus aliquis separatur, & divino cultui, ministerioque Ecclesiæ deputatur, atque adeò Clericus, seu in sortem Domini assumptus efficitur. Sicut enim Romani olim in Senatum & Populum distributi sunt, ita nunc sanctiore disciplina totus Populus Christianus in Clerum, & Populum dividitur, ita ut à Clero, id est, sorte Clerici, à Populo, qui græcè *Laicos* vocatur, Laici appellentur, qui quidem longo inter se intervallo secernuntur; ut enim DEUS ab initio divisit aquas, quæ fuerant sub firmamento, ab aquis, quæ erant supra firmamentum, ita Christus Clericos à Laicis separavit, idèoque ad Apostolos Jo. 15. dixit: *Vos elegi de Mundo, & de Mundo non estis.* Unde & ipsi Apostoli Act. 6. dixerunt: *Non est aquum nos derelinquere Verbum DEI, & ministrare mensis.* Considerate ergo, Fratres, viros ex vobis boni testimonii septem, plenos Spiritu sancto & Sapientia, quos constituamus super hoc opus. Nos verò Orationi & Ministerio Verbi instantes erimus. Ex quo colligitur tres esse primæ Tonsuræ primarios effectus. 1. Quòd ad res Ecclesiasticas, Ordinesq; olim suscipiendos deputetur. 2. Quòd Beneficii Ecclesiastici capax efficiatur. 3. Quòd privilegium *fori*, ut vocant, sortiatur, ita ut ad sæculare tribunal non trahi, nec ab aliis, quàm Judice Ecclesiastico impunè verberari absque sacrilegio possit.

III. Secundus Gradus est *Ostiaratus*, in quo per Clavium traditionem potestas aperiendi Ecclesiam Fidelibus, & claudendi Infidelibus conceditur; per funis verò, vel ut communiùs fieri solet, per cymbali porrectionem potestas Populum ad Ecclesiam convocandi confertur. Unde patet, Ostiarios, cum hoc ipsorum Officium, aperiendi scilicet, & claudendi materialia templa, & campanas pulsandi plerumque nunc per sæculares Ministros peragantur, tantò magis sollicitos esse debere, ut hæc officia in spiritualibus templis

De Essentia Sacerdotii.

adimpleant, atque adeò, ut Pontificale loquitur, invisibilem DEI domum, corda scilicet Fidelium, dictis & exemplis suis claudant Diabolo, Deoque aperiant.

IV. Tertius Gradus *Lectoratus* appellatur, in quo per traditionem libri Lectionum confertur potestas Verbum DEI, aliasque sacras Lektionen legendi, unde Episcopus in Ordinatione admonet illos, ut Verba DEI & Lektionen sacras distinctè, apertèque ad intelligentiam & ædificationem proferant, &, quod ore legunt, corde credant, & opere compleant, quatenus Auditores suos Verbo & Exemplo pariter docere queant. Hinc etiam, dum legunt, in edito loco stare jubentur, ut ab omnibus videantur, & audiantur, figurantes positione corporali, quòd in alto virtutum gradu debeant conversari, quatenus cunctis, à quibus videntur, & audiuntur, cælestis vitæ formam præbeant.

V. Quartus Gradus *Exorcistatus* vocatur, in quo per traditionem libri Exorcismorum confertur potestas Dæmones ab obsessis corporibus expellendi; unde duo præcipuè Exorcistæ curanda sunt. 1. Ut is sit, quem meritò inferna monstra pertimescant. 2. Ut à suo, omniumque animo arceat, & deiciat bestias illas infames, quæ vel per vim, vel per artem, clam aut palam insidiantur nostræ salutis; hanc enim ob causam ab Episcopo sequentibus verbis admonetur: *Studeate igitur, ut, sicut à corporibus aliorum Dæmones expellitis, ita à mentibus & corporibus vestris omnem immunditiam & nequitiam ejiciatis, ne illis succumbatis, quos ab aliis vestro ministerio effugatis.*

VI. Quintus Gradus *Acoluthatus* nominatur, in quo gemina potestas confertur. 1. Ut accendere Acoluthi in Ecclesia lumina, & deferre possint; Unde admonentur, ut suæ vitæ sanctimonia præluce omnibus ad pietatem studeant, & caritatis ardore divinum in animis mortalium ignem accendant, unde Episcopus eos sequentibus verbis hortatur: *Studete susceptum officium ritè implere; non enim DEO placere poteritis, si lucem manibus præferentes, operibus tenebrarum inservatis.* 2. Ut aquam & vinum ad Eucharistiam ministrare possint; unde studere debent, ut etiam seipos in Sacrificium vivum DEO offerant, quemadmodum ipsos Episcopus ante Consecrationem monet, dicens: *Hunc*

etenim in DEI Sacrificio dignè vinum suggeretis & aquam, si vos ipsi DEO Sacrificium per castam vitam, & bona opera oblatis fueritis.

VII. Sextus Gradus est *Subdiaconatus*; in quo confertur duplex præcipuè potestas, nempe subservire sacro præparando & mundando calicem & patenam, & Epistolam in Missa solemnè cantando; unde materia hujus Ordinis est traditio calicis vacui cum patena vacua superpositâ, & traditio libri Epistolarum; urceoli verò etiam si pariter illi tradantur, non tamen sunt materia, ne partialis quidem hujus Sacramenti, eò quòd non fiat ab Episcopo, nec unum sit de præcipuis muneribus Subdiaconi, neque ullam habeat formam annexam. Amictus verò, Manipulus, & tunica, cum certa verborum formula tradantur, quia tamen non specialem, sed omnibus sacris Ordinibus communem significationem & potestatem continent, ideo nec ipsa etiam materia partialis Subdiaconatus vocantur.

VIII. Septimus Gradus *Diaconatus* appellatur; in quo confertur potestas Evangelium in Missa solemnè canendi, illudque Populo ex pulpito exponendi, quem in finem libertatis Evangeliorum velut partialis materia traditur; nam altera partialis materia impositio manûs ab Episcopo facta conferri debet, per hanc quippe accipit gratiam Spiritûs sancti, ut quemadmodum nomen Diaconi indicat, dignè Presbytero assistere, aliâque muneri suo convenientia opera ritè ac fructuosè peragere possit. Quem in finem dicit ad eum Episcopus: *Accipe Spiritum sanctum ad robur, & ad resistendum Diabolo & tentationibus ejus.*

IX. Octavus Gradus est ipse *Presbyteratus*, seu *Sacerdotium*; in quo gemina potestas, sacrosanctum scilicet Missæ Sacrificium offerendi, & à peccatis Fideles absolvendi confertur; prior quidem per traditionem calicis cum vino, & patenæ cum Hostia; posterior verò impositione manuum à solo Episcopo facta, uti pluribus sequenti §. dicetur.

X. Porro ad hunc Presbyteratus gradum sequentes qualitates juxta communem Theologorum, & Canonistarum sententiam requiruntur. 1. Ut baptizatus & confirmatus sit. 2. Ut masculini sit generis. 3. Ut Ordinantis subditus sit, sive ratione Originis, sive Domicilii, sive Beneficii, sive

triennalis familiaritatis seu commensalitatatis cum Episcopo ordinante. 4. Ut legitimè natus sit. 5. Ut non sit Hæreticus, aut etiam irregularis. 6. Ut vigesimum quintum annum attigerit. 7. Ut de morum integritate ac probitate legitimum testimonium habeat. 8. Ut sufficientem doctrinam habeat, id est, sciat omnia, quæ Ordini suo ritè exercendo conveniunt, qualia sunt Officium divini recitatio, Missæ celebratio, Sacramentorum administratio, Verbi divini prædicatio, & similia. 9. Ut convenienti Titulo Mensæ, ut vocant, sit instructus, aut Beneficium Ecclesiasticum aut Patrimonium possideat, quod sibi ad victum honestum sufficiat; ne cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere cogatur.

§. III.

Quibus ritibus Sacerdotium & reliqui Ordines conferantur.

Cùm Cæremoniæ & ritus in conferendis Ordinibus adhiberi soliti in Pontificali Romano potissimùm describantur, placet eosdem iis ipsis, quibus ibi præscribuntur, verbis hic enarrare, ita tamen, ut, ubi obscurior aliquis sensus explanationem exigere; aut aliud aliquid norandum occurrere videbitur, distincto caractere breviter id subjiçiatur.

MEMBRUM I.

DE IIS, QUÆ PRÆMITTENDA SUNT ORDINATIONI.

I. Cùm Ordinationes faciendæ s. sunt, per Sacristam, seu alium ad quem spectat, præparantur omnia, quæ necessaria sunt pro Missa Pontificali. Et demum, cùm tempus Ordinationis instat, horâ competenti, Pontifex Cappâ magnâ indutus, Capellano illam post eum deferente, venit ad Ecclesiam, ubi Ordinationes fieri debent, & accedens ante Altare genuflexus ibi aliquamdiu orat.